

ζονται εἰς μεγάλην κλίμακα σήμερον εἰς Ἀγγλίαν καὶ Δυτικὴν Γερμανίαν. Εἰς τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν ἐφαρμόζεται τὸ σύστημα τῶν κατωτάτων τιμῶν: ἐὰν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν αἱ τιμαὶ σημειώσουν πτώσιν κάτω τοῦ προσδιορισθέντος ὀρίου, τότε αἱ εἰσαγωγαὶ ἀναστέλλονται.

Ἄλλὰ καὶ τὸ πολλαπλοῦν σύστημα συναλλάγματος τυγχάνει ὑπὸ διαφόρους παραλλαγὰς εὐρυτάτης ἐφαρμογῆς, διότι ἀπεδείχθη ὅτι ἀποτελεῖ ἀπὸ ἀπόψεως προστασίας τῶν ἀγροτῶν ἓνα ἰσχυρὸν μέσον, χωρὶς νὰ παρουσιάσῃ τὴν ἀκαμψίαν τοῦ ἀπαγορευτικοῦ δασμοῦ. Τὸ σύστημα τῶν πολλαπλῶν τιμῶν συναλλάγματος ἐφαρμόζεται εἰς μεγάλην κλίμακα ὑπὸ τῶν χωρῶν τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς, τῆς Γιουγκοσλαβίας, τῆς Ἰνδουησίας κ.λ.π. Γενικῶς τὸ πολλαπλοῦν σύστημα συναλλάγματος, ὡς προστατευτικὸς παράγων τῶν ἐγχωρίων ἀγροτικῶν προϊόντων, δρᾷ ἐπιτυχέστερον διὰ τῆς διευκολύνσεως τῶν ἐξαγωγῶν. Εἰς μερικὰς Λατινικὰς χώρας τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς, ἐπὶ παραδείγματι, κυρίως τὰ πρῶτα μεταπολεμικὰ ἔτη, τὰ ἀγροτικὰ προϊόντα ἐξήχοντο εἰς μᾶλλον χαμηλὰς τιμὰς συναλλάγματος. Ὅταν ἡ αὐξήσις τοῦ κόστους παραγωγῆς ἢ ἡ πτώσις τῶν διεθνῶν τιμῶν ἐμείωσαν σημαντικῶς τὸ εἰσοδήμα τῶν παραγωγῶν, αἱ χωδαὶ αὐταὶ ἀπεφάσισαν μερικὴν ὑποτίμησιν τοῦ ἐπιτοπίου νομίσματος ὡς πρὸς ὀρισμένας ἐξαγωγὰς, με ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν προστασίαν τῶν παραγωγῶν.

Ἡ αὐξήσις ἐξ ἄλλου τῆς διαπραγματευτικῆς ἰκανότητος τῶν παραγωγῶν, ὥστε νὰ βελτιωθοῦν εἰς σημαντικὸν βαθμὸν αἱ ὑπ' αὐτῶν ἀπολαμβανόμεναι τιμαὶ ἐπιτυγχάνεται εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς χώρας διὰ τῆς ὀργανώσεως τῆς προσφορᾶς, μέσθ τῶν Συνεταιριστικῶν Ὀργανώσεων, τὰ δὲ ἀποτελέσματα ἐπὶ τοῦ προκει-

μένου ὑπῆρξαν σημαντικά. Οὕτω εἰς τὴν Σουηδίαν καὶ Δανίαν λ. χ. τὸ σύνολον σχεδὸν τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας διαχειρίζονται Συνεταιριστικαὶ Ὀργανώσεις. Ἡ βελτίωσις τοῦ εἰσοδήματος τῶν παραγωγῶν μέσθ τῆς μειώσεως τοῦ marketing cost, ἥτις τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τῆς τιμῆς, εἰς τὸν καταναλωτὴν καὶ τῆς τιμῆς εἰς τὸν παραγωγόν, ἀποτελεῖ ἴσως ἓνα ἐκ τῶν ἐλαχίστων μέσων προστασίας, τὰ ὁποῖα δὲν δημιουργοῦν δυσμενεῖς ἐπιδράσεις ἐπὶ τῆς καθ' ὅλου οἰκονομίας.

3. Συστήματα ἀποσκοποῦντα εἰς τὴν αὐξήσιν τῶν ἀγροτικῶν εἰσοδημάτων ἄνευ ἐπηρεασμοῦ τοῦ μηχανισμοῦ τῶν τιμῶν. Αἱ κυριώτεραι μέθοδοι, αἱ ὁποῖαι χρησιμοποιοῦνται εἰς διαφόρους χώρας πρὸς τὴν κατεῦθυνσιν αὐτὴν εἶναι αἱ κάτωθι, διαχωρισθεῖσαι με κριτήριον, τὸ εἶν ἔχουν ἢ ὄχι ἕμεσον ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τῶν ἀγροτῶν.

α) Μέθοδοι ἀμέσου ἐπηρεασμοῦ τῶν εἰσοδημάτων:

α') Ἐπιστροφὴ φορολογίας. β') Χρηματοδότησις τῶν παραγωγῶν με χαμηλὸν τόκον. γ') Ἀσφάλισις τῆς παραγωγῆς. δ') Μείωσις τῆς τιμῆς τῶν στοιχείων τοῦ κόστους παραγωγῆς. Φερ' εἰπεῖν εἰς τὴν Ἰταλίαν τὰ ἐξαγωγίμα προϊόντα μεταφέρονται με μειωμένους ναύλους.

β) Μέθοδοι μακροχρονίου βελτιώσεως τῶν ἀγροτικῶν εἰσοδημάτων:

α') Ἐγγειοὶ βελτιώσεις. β') Τεχνολογικαὶ ἔρευναι. γ') Ἀναδιάρθρωσις τοῦ μεγέθους τῶν ἀγροτικῶν ἐπιχειρήσεων (ἀναδασμὸς κ.λ.π.).

Εἶναι ὁμως γεγονός, ὡς γενικῶς ἀναγνωρίζεται, ὅτι αἱ ἀνωτέρω μέθοδοι δὲν παρουσιάζουν τὴν δραστηκότητα, ἀπὸ πλευρᾶς ἐνισχύσεως τοῦ εἰσοδήματος τῶν παραγωγῶν, τῶν τιμῶν ἀσφαλείας. Διὰ τοῦτο εἰς πολλὰς χώρας τὰ μέτρα ταῦτα ἐνισχύον-